عمر بن خطاب رضی الله عنه به فرماندهان گردان های نظامی با این مضمون نامه نوشت: مردانی که زنان شان را ترک کردند یا باید نفقه ی آنها را بپردازند و یا اینکه طلاق شان بدهند؛ و اگر طلاق شان دادند، نفقه ی مدتی را که نپرداخته اند، باید بفرستند.

از ابن عمر روایت است که عمر بن خطاب رضی الله عنه به فرماندهان گردان های نظامی با این مضمون نامه نوشت: مردانی که زنان شان را ترک کردند یا باید نفقه ی آنها را بپردازند و یا اینکه طلاق شان بدهند؛ و اگر طلاق شان دادند، نفقه ی مدتی را که نپرداخته اند، باید بفرستند.

[صحیح است] [به روایت بیهقی - به روایت شافعی]

دلالت این اثر بیانگر این مطلب است که برای شوهر جایز نیست درحالی همسرش را ترک کند که نفقه ی او را نپردازد؛ بنابراین اگر او را ترک کند و نفقه ی او را به جای نگذارد و مالی نداشته باشد، در این صورت بر وی لازم است که نفقه ی همسرش را بفرستد یا او را طلاق دهد؛ و اگر طلاقش داد، باید نفقه ی مدتی را که نپرداخته، ارسال کند؛ چون نفقه ی همسر حقی ثابت بر شوهر می باشد و با گذشت زمان ساقط نمی گردد مگر اینکه همسر به عدم پرداخت آن راضی باشد که این مساله در اختیار اوست.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/58187